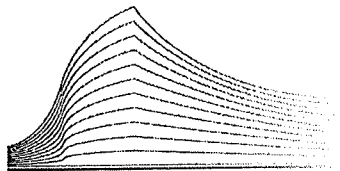

1503

(R)

AFSCHRIFT toegezonden
ingevolge art. 792 Ger.W.
Vrij van expeditierecht
art. 280/2° Wetboek Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2022/ 4856
Datum van uitspraak 13 december 2022
Rolnummer A/19/02982

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank Gent - afdeling Gent

Vonnis

ZEVENDE kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

De ondernemingsrechtbank Gent - afdeling Gent, zevende kamer, heeft volgend vonnis verleend in de zaak met rolnummer _____ van:

voor wie beiden als raadsman optreedt, Mr. Alexander Van Brabant, advocaat te 8000 Brugge, Gulden Vlieslaan 16,

Eisers,

tegen:

Verweerster,

1. DE RECHTSPLEGING

De partijen werden in hun middelen en conclusies gehoord op de openbare zitting van 18 oktober 2022, waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad genomen werd.

Het dossier van de rechtspleging en de overtuigingsstukken werden ingezien, in het bijzonder:

- de gedinginleidende dagvaarding betekend op 9 oktober 2019,
- het tussenvonnissen van 16 januari 2020, waarbij een gerechtsdeskundige werd aangesteld,
- het eindverslag van de deskundige van 10 maart 2021,
- de beschikking in toepassing van artikel 747 Ger.W. van 17 januari 2022, en
- de neergelegde conclusies en stukken.

De artikelen 2 en 30 tot en met 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

2. DE EISEN

1.

Bij conclusie neergelegd op 6 juli 2022 vorderen eisers:

A. WAT BETREFT DE HOOFDEIS:

De vordering van concludanten ontvankelijk en gegrond te zien en horen verklaren.

. te zien en horen veroordelen tot:

- het betalen aan concludanten van de som van € 11.414 EUR (schadebegroting zoals weerhouden door de expert);*
- het betalen aan tweede concludante van de som van € 1.198,47 EUR (21% btw op 50% schadebegroting zoals weerhouden door de expert);*
- het betalen aan tweede concludante van de som van € 375 (genotsderving);*
- het betalen aan concludanten van de som van € 4.050 (herstelkosten barsten gelijkvloers);*
- het betalen aan tweede concludanten van de som 850,50 EUR, te weten (btw ad 21% op 50% van € 4.050 herstelkosten barsten gelijkvloers);*
- het betalen aan concludanten, elk bij helften, van de som van € 1.000, (genotsderving gelijkvloers);*
- meer moratoire intresten sedert aanmaning dd. 08.04.2019;*
- meer de gerechtelijke intresten sedert de dagvaarding tot aan de integrale betaling*
- de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen en het saldo aan expertisekosten betaald door concludanten (zie onder in fine begroot);*

Te zeggen voor recht dat op voormelde veroordeling een door [] betaald bedrag ad 11.634,19 EUR op 22.10.2020 kan worden verrekend.

B. WAT BETREFT DE TEGENVORDERING:

De tegenvordering van [] af te wijzen.

Waarvan akte, onder alle voorbehoud.

2.

Bij conclusie neergelegd op 30 augustus 2022 vordert verweerster:

- de hoofdvorderingen van eisers af te wijzen als ongegrond;*
- de tegenvordering van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren en mitsdien:*
 - vast te stellen dat concludante volledig schadeloos stelde op 21 oktober 2020 met betaling van een bedrag van € 11.634,19;*
 - vast te stellen dat eisers ten onrechte de verdere expertisekost na 21 oktober 2020 hebben veroorzaakt;*
 - eisers te veroordelen tot betaling aan concludante van een bedrag van € 1.763,13, minstens een bedrag van € 1.060,45 meer de intresten op een bedrag van € 1.763,13, minstens de intresten op een bedrag van € 1.060,45 aan de wettelijke intrestvoet vanaf 21 oktober 2020 tot de datum van algehele betaling;*

- eisers te veroordelen tot betaling aan concludante van een RPV ten bedrage van € 1.680,00.

3. DE RELEVANTE FEITEN

3.
De heer [redacted] is bestuurder van diverse vennootschappen.

De heer [redacted] bestuurder van diverse vennootschappen.

In de zomer van 2012 bereikten de heer [redacted] en de heer [redacted] een akkoord dat een van de vennootschappen van de heer [redacted] het (op kosten van een van de vennootschappen van de heer [redacted] nog te renoveren) zou verkopen aan een van de vennootschappen van de heer [redacted] voor een bedrag van 2.175.000,00 euro.

4.
Om redenen die partijen eigen zijn, werd vervolgens de transactie gesplitst in

- een verkoop op 12 juli 2012 door [redacted] (KBO C [redacted] aan "Dhr. [redacted] of nog nader aan te duiden vennootschap waar hij deel vanuit maakt en waar hij zich sterk voor maakt" voor een bedrag van 1.000.000,- euro (stuk 18 verweerster), hetgeen vervolgens eerste eiseres, [redacted] zou worden zoals blijkt uit de notariële akte van 30 november 2012.
- twee aannemingsovereenkomsten voor een globale som van 1.175.000,00 euro waarbij eerste en tweede eiseressen, nl. [redacted] als opdrachtgever een beroep deden op verweerster, nl. [redacted] als aannemer voor de uitvoering van de renovatie.
 - Een eerste aannemingsovereenkomst voor een bedrag van 587.500,- euro werd ondertekend op 26 oktober 2012, (stuk A/1 eiseressen) voor een deel van het ("50%") door de koper (eerste eiseres).
 - Een tweede aannemingsovereenkomst voor een bedrag van 587.500,- euro werd ondertekend op 26 december 2012, (stuk A/2 eiseressen) voor een deel van het ("50%") door tweede eiseres die zou huren van eerste eiseres.
 - De overeengekomen en uitgevoerde werken (waaronder meerwerken inzake o.m. de vervanging van de parket op de eerste verdieping) aan het [redacted] werden aan eiseressen gefactureerd op 30 november 2012 (stukken A/3-6 eiseressen), en werden betaald.
 - Bij proces-verbaal van voorlopige oplevering van 7 december 2012 bevestigden eiseressen als opdrachtgevers dat verweerster als aannemer de werken conform de overeenkomst heeft uitgevoerd.

In april 2019 werd een verzakking vastgesteld van het parket op het bureel op de 1^e verdieping, bureel gebruikt door [redacted] (stuk A/7 eiseressen). Daarbij zou er ook spraken zijn van scheurvorming in het stucwerk van het onderliggende plafond.

Bij tussenvonnissen dd. 16.01.2020 werd in kort geding een deskundige aangesteld.

5.

De deskundige deelde op 5 oktober 2020 zijn voorverslag mee. Hij kwam tot de bevinding dat er een stabiliteitsgebrek was en de vastgestelde verzakking het gevolg was van een fout van de aannemer elektriciteitswerken en de aannemer parketwerken en een ontwerp- en toezichtfout van de architect. De schade/herstelkost werd begroot op 14.084 excl. BTW, waarbij de deskundige van oordeel was dat er geen causaal verband was tussen de verzakking en de vastgestelde scheurvorming in het stucwerk van het onderliggende plafond.

Wat betreft de oorzaak (p. 26-27):

- Bij de e-mail d.d. 8 april 2019 van partijen was een verslag gevoegd van de bvba (zie stuk A/8 in het bundel (6) van mr. Van Brabant), waarin voor wat betreft de oorzaak van de gebreken wordt gesteld:

"De balken draagstructuur is opgehoogd geweest met valiezeplanken (sic) om alles pas te zetten.

Volgens onze technische ondervindingen vermoeden wij dat er valiezeplanken losgekomen zijn, waarvoor er nu verzakkingen zijn.

Ook is in de draagstructuur geen rekening gehouden met een OSB-plaat om de overspanningen tussen de balken op te vangen."

- Verder werd in het verslag van de heer Terryn, technische raad voor partijen , gesteld:

"In plaats van een doorboring in de balken te maken in de neutrale vezel (= het midden van de samengestelde balk – bestaande + bijgeplaatste plank) heeft de elektricien in de bovenzona van de bijgeplaatste plank een stuk uitgezaagd tot tegen de bestaande originele oude balken.

Hierdoor werd het pas gerealiseerde draagvermogen van de samengestelde balken teniet gedaan en had men slechts het draagvermogen van de originele oude balken (sectie 8/15). Zulks is ruim onvoldoende voor een kantoorruimte met een breedte van 5,6 m."

- Ik ben van oordeel dat de oorzaak van de gebreken in de parketvloer moet gezocht worden in een combinatie van verschillende oorzaken:
 - Er werd geen onderzoek gedaan naar de draagkracht van de bestaande balkenlaag. Deze balken, met een sectie van 70 x 150 mm (breedte x hoogte) bevinden zich op een as-op-as afstand van 46 cm, en hebben een overspanning van 5,60 m.

De maximaal aanvaardbare overspanning kan volgens de Europese norm "Eurocode 5: Ontwerp en berekening van houtconstructies" als volgt bepaald worden:

- ❖ Belastingsklasse categorie B: Burelen, gebruiksbelasting 3 kN/m² of een puntlast van 2 kN

- ❖ Eigengewicht van de vloer: $0,5 \text{ kN/m}^2$ (= houten balken voorzien van een beplating of beplanking onder en boven)
- ❖ Criterium 3: trillingen moeten bij het normaal belopen van de vloer beperkt worden tot een aanvaardbaar niveau
- ❖ Sectie van de balken: $75 \times 195 \text{ mm}$
- ❖ As-op-as afstand van de balken: 46 cm

In dat geval moet de overspanning van de balken beperkt blijven tot $3,80 \text{ m}$.

De werkelijke overspanning op de werf bedraagt echter $5,60 \text{ m}$, en dat is véél te veel om zonder bijkomende verstevigingsmaatregelen, en rekening houdend met de huidige stabiliteits- en comfortnormen een parketvloer op te plaatsen.

- De voligeplanken, die toegevoegd werden om de bestaande balklaag uit te vlakken, werden slechts aan één zijde van de bestaande balken voorzien en werden slechts beperkt bevestigd (met enkele houtschroeven). Het standpunt van de bvba is dat de voligeplanken vermoedelijk losgekomen zijn, waardoor er verzakkingen zijn ontstaan, moet dan ook gevolgd worden.
- Om de elektrische leidingen te kunnen plaatsen werd aan de bovenzijde van de voligeplanken een sponning uitgezaagd. Dit heeft onvermijdelijk een verzwakking van de constructie tot gevolg. Het standpunt van de heer Terryn dat de doorboring van de (bestaande balken + nieuwe voligeplanken) moest gebeuren ter hoogte van de "neutrale vezel", moet dan ook gevolgd worden. De neutrale vezel is immers de lijn in de balkdoorsnede waar trek- noch drukkrachten aanwezig zijn, en waar het boren van een uitsparing geen invloed zou gehad hebben op de stabiliteit.
- Deze gebreken verklaren de verzakkingen van de parketvloer en het "verend effect" van de vloeropbouw.
- De barsten in het stucwerk van het onderliggende plafond staan echter niet in causaal verband met voornoemde gebreken. In het plafond werden immers geen niveauverschillen vastgesteld. Dit toont aan dat de barsten in het plafond normale sleet- en verouderingsverschijnselen zijn, die middels een regelmatig onderhoud moeten weggewerkt worden.

Wat betreft de technische verantwoordelijkheid van partijen (p. 28):

- De architect is in gebreke gebleven bij het ontwerp omdat geen aandacht besteed werd aan de stabiliteit van de constructie. Bovendien heeft de architect in het kader van zijn controletaak geen opmerkingen gemaakt toen de sponningen in de voligeplanken uitgezaagd werden.

- Ook de hoofdaannemer en de aannemer parketvloeren hadden voorbehoud moeten maken voor wat betreft de wijze waarop de voligeplanken geplaatst en uitgezaagd werden, en hadden moeten weigeren tot uitvoering van de werken over te gaan.

- De aannemer elektriciteitswerken moet technisch verantwoordelijk gesteld worden voor het foutief uitzagen van de voligeplanken.

- Ik ben van oordeel dat de technische verantwoordelijkheid van architect, aannemer elektriciteitswerken en aannemer parketvloeren in even grote mate doorwegen. Ik adviseer volgende verdeling:
 - architect: 30 %
 - aannemer elektriciteitswerken: 30 %
 - aannemer parketvloeren: 30 %
 - ruwbouwaannemer: 10 %

Wat betreft de mogelijke aantasting van de stabiliteit (p. 29):

- De stabiliteit van de bestaande vloerconstructie (massieve houten balken) voldoet, uit oogpunt doorbuiging en trillingscomfort, niet meer aan de op heden van toepassing zijnde voorschriften.

- De stabiliteit van de nieuwe vloerconstructie (voligeplanken + parketvloer) is op heden niet verzekerd. De voligeplanken zijn immers niet behoorlijk bevestigd aan de bestaande balken en zijn verzwakt door de uitgezaagde sponningen.

- Ik besluit dat de stabiliteit van de volledige vloerconstructie aangetast is en niet aan de huidige normen beantwoordt.

Hierop gaat verweerster over tot regeling van 11.634,19 euro op 22.10.2020 op de derdenrekening van de raadsman van eiseressen, zijnde het aandeel dat volgens verweerster ten laste van de aannemers kon worden gelegd. (stuk D/2 eiseressen):

4.

Mijn mandante stort de volgende bedragen op uw rekening derden :

• door de deskundige weerhouden bedragen:	€ 14 084,00
• minus uitgestelde bouwkosten:	- € 2 670,00
subtotaal:	€ 11 414,00
• waarvan 2/3:	€ 7 609,33
• dagvaardingskost:	€ 284,86
• rechtsplegingvergoeding:	€ 1 320,00
• geprovisioneerde expertisekosten:	€ 2.420,00
TOTAAL:	€11.634,19

6.

Eiseressen merken per schrijven dd. 16.11.2020 aan de expert op dat ook een onbruikbaarheid ad 375 euro werd gevorderd door hen, cfr. bijlage 2 bij stuk D/3 (eiseressen), en dat de aansteller was van de architect, en derhalve ook moest instaan voor het aandeel van de architect.

De deskundige legde vervolgens zijn eindverslag neer op 10 maart 2021, en besluit:

- geen aansprakelijkheid meer ruwbouwaannemer 10%; p. 46

- Ik ben van oordeel dat de technische verantwoordelijkheid van architect, aannemer elektriciteitswerken en aannemer parketvloeren in even grote mate doorwegen. Ik adviseer volgende verdeling:
 - architect: 1/3^e
 - aannemer elektriciteitswerken: 1/3^e
 - aannemer parketvloeren: 1/3^e

- een uitgestelde bouwkost ad 2670 EUR komt in p. 48

- Uitgestelde bouwkosten ten laste van partijen :
 - ❖ Herstelkosten: € 2.670,00
 - ❖ Studie en herstel stabiliteit, om te voldoen aan de huidige normen: p.m.

- een genotsderving in meer ad 375 EUR

- Tijdens de herstellingswerken moet voor de onbruikbaarheid van de vergaderzaal op de eerste verdieping, waar de parketvloer moet vernieuwd worden, een genotsderving van € 375,00 weerhouden worden.

7.

Eiseressen stellen met hun conclusie van 2 december 2021 vordering in voor de resterende aanspraken ten bedrage van 4.900,50 euro.

Verder vorderen eiseressen 2.292,60 euro aan expertisekosten terug, onder aftrek van de recupereerbare btw die enkel recupereerbaar is op de betaalde sommen door die btw-plichtig is (stukken D/16 eiseressen).

4. DE BEOORDELING

4.1. Nopens de grond van de zaak

8.

Eiseressen stellen aanspraak te maken op een betaling van een schadevergoeding, samengesteld uit:

- 11.414 euro schadebegroting zoals weerhouden door de expert);
- 1.198,47 euro (21% btw op 50% schadebegroting zoals weerhouden door de expert);
- 375 euro (genotsderving);
- 4.050 euro (herstelkosten barsten gelijkvloers);
- 850,50 euro (21% btw op 50% van € 4.050 herstelkosten barsten gelijkvloers);
- 1.000 euro (genotsderving gelijkvloers);
- meer moratoire (en gerechtelijke) intresten sedert aanmaning dd. 08.04.2019 tot aan de integrale betaling, waarbij de betaling van 11.634,19 EUR op 22.10.2020 in mindering kan worden gebracht.

Eiseressen steunen zich deels op het deskundig verslag en volharden in hun opmerkingen daarop m.b.t. het onderdeel van de schade aan het stucwerk. Zij stellen dat verweerster als promotor, minstens als aansteller van de architect, aansprakelijk is voor het aandeel dat de deskundige ten laste legt van de architect. Zij zouden de architect ook niet rechtstreeks kunnen aanspreken.

Verweerster betwist vordering in hoofde van tweede eiseres. Ten aanzien van eerste eiseres aanvaardde verweerster aansprakelijk te zijn voor de fouten van haar onderaannemers, waarvoor zij reeds een vergoeding heeft betaald zoals begroot door de deskundige. Ingevolge een rekenfout bij verweerster zou zij zelf teveel hebben betaald, en vordert zij een deel terug bij tegenvordering.

De rechtbank kan de stellingen van de partijen niet bijtreden.

9.

Uit de samenlezing van de stukken en de standpunten van partijen in de procedure blijkt dat beide partijen niet coherent en consequent zijn omtrent hun respectievelijke verantwoordelijkheden inzake de realisatie van het project. Zo stelt de rechtbank vast dat:

- Eiseressen beweren dat verweerster als coördinerende promotor zich engageerde tot de verbouwing/afwerking van het over te dragen . Het zou aldus verweerster geweest zijn die in het kader van die verkoop de verbouwingswerken liet uitvoeren én die de aannemers en de architect aanstelde, instrueerde én die ook de architect betaalde. Nochtans blijken eiseressen geen verkoopsovereenkomst, maar een aannemingsovereenkomst te hebben afgesloten met verweerster, en hebben eiseressen zich ook bij de voorlopige oplevering van de werken zich als bouwheer/opdrachtgever opgeworpen. Daarbij is van de verkoper geen sprake meer. Als de partijen om fiscale redenen afwijken van het oorspronkelijke opzet van een bouwpromotie-verkoop, dienen zij de consequenties daarvan te aanvaarden en zich ook in rechte de hoedanigheid aanmeten zoals die blijkt uit de (aannemings-)overeenkomsten.

- Verweerster beweert dat de vordering van tweede eiseres volledig ongegrond is, omdat niet zij, maar eerste eiseres het kasteel heeft gekocht (stuk 13 verweerster). Verweerster zou enkel zijn opgetreden als hoofdaannemer bij de werken aan het kasteel, toen nog eigendom van de [redacted]. Daarmee lijkt verweerster te insinueren dat dat de [redacted] haar opdrachtgever was, terwijl verweerster zich bij twee aannemingsovereenkomsten verbonden heeft ten aanzien van eiseressen.
- Verweerster stelt verder dat de kwalitatieve rechten, die ingevolge de verkoop van 30 november 2012 zijn overgegaan van de [redacted] op eerste eiseres, bijgevolg enkel bij eerste eiseres berusten en niet bij tweede eiseres. Enkel eerste eiseres zou aldus nuttig kunnen vordering in te stellen tegen verweerster wegens de fouten van haar onderaannemers van verweerster bij de werken aan het gebouw van (toen nog) de [redacted].

Het feit dat het vorderingsrecht t.a.v. de architect als kwalitatief recht aan het eigendomsrecht ook is overgegaan van de [redacted] op eerste eiseres, doet hieraan geen afbreuk. Verweerster is rechtstreeks als aannemer aansprakelijk voor het volledige herstel van de ernstig gebreken ten aanzien van haar opdrachtgevers.

- Het argument van verweerster dat zij als aannemer niet aansprakelijk kan worden gesteld voor het aandeel van de architect kan in casu niet worden bijgetreden. Uit het deskundig verslag blijkt dat het stabiliteitsprobleem het gevolg is van de samenlopende fouten van de betrokken aannemers (waarvoor verweerster aansprakelijk is overeenkomstig artikel 1797 oud BW) én de architect.

Wanneer de samenlopende fouten van aannemer en architect aan de grondslag liggen van de stabiliteitsbedreigende gebreken, en zonder een van deze fouten de fout van de andere partij niet had kunnen volstaan om de schade te veroorzaken, kan de bouwheer beiden aanspreken tot vergoeding van de hele schade overeenkomstig artikel 1792 oud BW. (zie ook Cass. 15 februari 1974, Arr.Cass. 1974, 661; Cass. 2 oktober 1992, T.Aann. 1997, 162; Brussel 23 september 2019, TBO 2019, 423.)

Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerster ten aanzien van beide eiseressen gehouden is de schade/herstelkost te vergoeden van eventuele stabiliteitsbedreigende gebreken. De bewijslast daarvan rust op eiseressen.

De rechtbank sluit zich aan bij de vaststellingen en adviezen van de deskundige omtrent de vastgestelde stabiliteitsbedreigende gebreken, de oorzaken ervan en de omvang van het te vergoeden nadeel. Daarbij is het ook voor de rechtbank duidelijk dat de scheuren in het stucwerk niet kunnen toegeschreven worden aan het stabiliteitsgebrek, en aan slijtage/ouderdom moet worden toegeschreven. De vastgestelde verzakking van de parketvloer op de eerste verdieping heeft blijkbaar immers geen enkel niveauverschil en/of doorbuiging veroorzaakt bij het plafond van op het gelijkvloers.

10.

Cijfermatig komt de afrekening bijgevolg neer op:

Door de deskundige weerhouden herstellkost:	€ 14.084,00
Minus uitgestelde bouwkost:	€ 2.670,00
Subtotaal:	€ 11.414,00
Meer genotsderving:	€ 375,00
Meer BTW op de helft van de herstellkost	€ 1.198,47
Totaal:	€ 12 987,47

De moratoire intresten zijn verschuldigd vanaf de begroting van de schadevergoeding in het deskundig eindverslag neergelegd op 10 maart 2021.

De betaling door verweerster van 11.634,19 euro op 22.10.2020 dient overeenkomstig artikel 1254 oud BW te worden toegerekend.

Tweede eiseres toont aan dat zij als verzekeringskantoor niet btw-plichtig is (stuk D/19), waardoor zij voor een schadeloosstelling de haar toegekende vergoedingen exclusief btw kan verhogen met 21 %.

Geen enkele wettelijke bepaling verzet er zich tegen dat eiseressen, die gezamenlijk optreden, hun vorderingen samenvoegen.

11.

Aangezien aldus ook blijkt dat verweerster met haar betaling op 22 oktober 2020 niet "teveel" heeft betaald, zodat de tegeneis dient te worden afgewezen als ongegrond.

12.

De eventuele andere argumenten zijn kennelijk niet pertinent en/of ongegrond en worden bijgevolg niet verder in detail weerlegd.

4.2. Nopens de kosten

13.

Verweerster dient overeenkomstig artikel 1017 Ger.W. als de in het ongelijk gestelde partij te worden verwezen in de kosten van het geding, waaronder een rechtsplegingsvergoeding in toepassing van artikel 1022 Ger.W.. Het basisbedrag van 1.540,00 euro voor de betrokken schijf (< 20.000) kan toegekend worden. Er dient maar één rechtsplegingsvergoeding te worden toegewezen per rechtsverhouding en niet per hoofd- of tegeneis zoals nochtans gevorderd door eiseressen.

Verweerster toont niet aan dat eiseressen door hun fout een extra expertisekost hebben veroorzaakt, zodat er geen enkele reden is om de kosten van het deskundig onderzoek deels ten laste te leggen van eiseressen.

5. DE BESLISSING

Op die gronden beslist de rechtbank op tegenspraak het volgende:

- Verklaart zich bevoegd om van het geschil kennis te nemen.
- Verklaart de vordering van eiseressen ontvankelijk en deels gegrond.
- Verklaart de tegeneis van verweerster ontvankelijk maar ongegrond.
- Veroordeelt verweerster tot betaling aan eiseressen van **12 987,47 euro** te vermeerderen met moratoire en gerechtelijke interesten aan de intrestvoet bepaald overeenkomstig de wet van 5 mei 1865 vanaf 10 maart 2021 tot de dag der algehele betaling, en zegt dat het bedrag van 11.634,19 euro, betaald op 22 oktober 2020, desgevallend overeenkomstig artikel 1254 van het oud Burgerlijk Wetboek in mindering moet worden gebracht.
- Verwijst verweerster in de kosten van het geding, aan de zijde van eiseressen begroot op 284,86 euro dagvaardingskosten, 2198,66 euro voorgesloten kosten van het deskundig onderzoek en 1.540,00 euro rechtsplegingsvergoeding. De registratie- en expeditierechten niet inbegrepen. Laat de overige gedingkosten ten laste van de partij in wiens hoofde ze zijn gevallen.
- Veroordeelt verweerster tot betaling van het rolrecht begroot op 165,00 euro, aan de Belgische Staat/FOD Financiën die instaat voor de inning.
- Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis toe. Zegt voor recht dat er geen redenen voorhanden zijn om de mogelijkheid tot kantonnement uit te sluiten.
- Wijst het anders- en/of meergevorderde af als ongegrond.

Dit vonnis is gewezen door de heer Carlo Van Caekenberg, rechter in de rechtbank, kamervoorzitter, en Hugo Van Hoecke en Marc Benijts, rechters in ondernemingszaken, die over de zaak hebben geoordeeld. Dit vonnis is in het openbaar uitgesproken door de heer Carlo Van Caekenberg, kamervoorzitter, bijgestaan door mevrouw Helene Storms, griffier, op de zitting van **dinsdag 13 december 2022**.

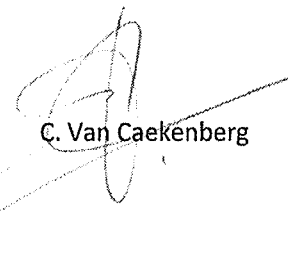
H. Storms

M. Benijts

H. Van Hoecke

C. Van Caekenberg